

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

2018 წლის 08 ოქტომბერი

ქ. თბილისი

დისციპლინური საქმე №127/17

მოსამართლე --- მიმართ დისციპლინურ დევნის შეწყვეტის თაობაზე

--- 2017 წლის 13 ივლისის --- საჩივრის საფუძველზე „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და მე-7 მუხლის შესაბამისად (2018 წლის 01 მაისამდე მოქმედი რედაქცია), საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრების საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

წინასწარი შემოწმების შედეგად მომზადებული 2018 წლის 15 მარტის №127/17 დასკვნა დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წარდგენილ იქნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2018 წლის 02 აპრილის სადისციპლინო სხდომაზე განსახილველად.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, 2018 წლის 02 აპრილს მიიღო გადაწყვეტილება (№127/17), მოსამართლე --- მიმართ დისციპლინური დევნის დაწყებისა და ახსნა-განმარტების ჩამორთმევის თაობაზე.

1. საჩივრებში მითითებული ფაქტები:

საჩივრის ავტორის განცხადებით, მან 2015 წლის 7 ოქტომბერს სარჩელით მიმართა --- საქალაქო სასამართლოს და მოპასუხისთვის (---) 22 000 ამერიკული დოლარის დაკისრება მოითხოვა. საქმეს განიხილავდა რამოდენიმე მოსამართლე, თუმცა, საქმის განხილვა დღემდე (საჩივრის შემოტანის დროისათვის) არ დაწყებულა და არ ჩატარებულა სასამართლო სხდომა. --- აღნიშნავს, რომ დარჩენილია უსახლკაროდ, ჰყავს სამი მცირეწლოვანი ბავშვი, ჰყავს დასნეულებული მეუღლე, ვერ ტოვებს ქვეყანას ამ დავის გამო და რადგან არ სრულდება

საქმის განხილვა, ვერ იღებს კუთვნილ ფულს. ამით, ირღვევა მისი უფლებები და ადგება ზიანი.

2016 წლის აგვისტოში საჩივრის ავტორმა განცხადებით მიმართა სასამართლოს და მოითხოვა საქმის განხილვის დაჩქარება, რადგან დარღვეული იყო ყველანაირი საპროცესო ვადა. თუმცა, ამ განცხადებას არანაირი შედეგი არ მოჰყოლია.

2. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2015 წლის 17 სექტემბერს --- (წარმომადგენლის, --- მეშვეობით) სარჩელის აღძვრამდე უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების შესახებ განცხადებით მიმართა --- საქალაქო სასამართლოს და სადავო უძრავ ნივთზე ყადაღის დადება მოითხოვა.

2015 წლის 18 სექტემბრის განჩინებით მოსამართლე --- მიიჩნია, რომ განცხადება წარმოდგენილი იყო ხარვეზით (განცხადებას არ ჰქონდა დართული წარმომადგენლობის დამადასტურებელი რწმუნებულება არ იყო ხელმოწერილი) და --- დაუდგინა 05 დღიანი ვადა ხარვეზის აღმოსაფხვრელად.

2015 წლის 21 სექტემბერს სასამართლოში წარდგენილ იქნა ხარვეზის აღმოსაფხვრის დამადასტურებელი დოკუმენტი. 2015 წლის 22 სექტემბერს საჩივრის ავტორის წარმომადგენელმა წარადგინა დაზუსტებული განცხადება სარჩელის აღძვრამდე უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების შესახებ. 2015 წლის 23 სექტემბრის განჩინებით გაგრძელებულ იქნა ხარვეზის აღმოსაფხვრელად დადგენილი 05 დღიანი ვადა კიდევ 05 დღით, რადგან განცხადებას არ ჰქონდა დართული ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან. 2015 წლის 28 სექტემბერს განმცხადებელმა წარადგინა აღნიშნული დოკუმენტი.

2015 წლის 28 სექტემბრის მოხსენებითი ბარათით მოსამართლე ---, მივლინებაში ყოფნის გამო ითხოვა უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების შესახებ განცხადების სხვა მოსამართლისათვის გადაცემა. განცხადება გადაეცა მოსამართლე ---.

2015 წლის 29 სექტემბრის განჩინებით --- განცხადება უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების თაობაზე დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ.

საჩივრის ავტორის სარჩელი სასამართლოს წარედგინა 2015 წლის 07 ოქტომბერს. მოსარჩელე ითხოვდა მოპასუხისათვის 22 000 ამერიკული დოლარის დაკისრებას (სახელშეკრულებო ვალდებულების დარღვევა).

2015 წლის 09 ოქტომბრის მოხსენებითი ბარათით მოსამართლე --- ითხოვა აღნიშნული საქმის ისევ მოსამართლე --- გადაცემა. 2015 წლის 12 ოქტომბრიდან საქმე განსახილველად დაუბრუნდა მოსამართლე ---.

2015 წლის 12 ნოემბერს მოპასუხე --- მა წარმოადგინა შესაგებელი, რომლითაც არ დაეთანხმა სასარჩელო მოთხოვნას.

2016 წლის 22 მარტს მოსარჩელის წარმომადგენელმა განცხადებით მიმართა მოსამართლე --- და აღნიშნა, რომ ის გაეცნო შესაგებელს, მიიჩნევს რომ შესაგებელი ეფუძვნება ცრუ მსჯელობას. განცხადებას დართული ჰქონდა ფოტომასალა, რომელიც ადასტურებდა აღნიშნულ მოსაზრებას.

2016 წლის 10 ოქტომბერს --- მოხსენებითი ბარათით მიმართა --- საქალაქო სასამართლოს თავმჯდომარე და ითხოვა განტვირთვის მიზნით, აღნიშნული საქმის სხვა მოსამართლისათვის გადაცემა. 2016 წლის 25 ოქტომბრიდან საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე ---.

2016 წლის 15 ნოემბერს მოსარჩელის წარმომადგენელმა განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- და მოითხოვა საქმის განხილვის დაჩქარება, რადგან უკვე გასული იყო საქმის განხილვისათვის დაწესებული საპროცესო ვადა. 2017 წლის 19 ივნისს მოსამართლე --- განტვირთვის მიზნით ითხოვა წინამდებარე საქმის სხვა მოსამართლეზე გადაცემა. 2017 წლის 24 ივნისიდან საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე ---.

2017 წლის 22 სექტემბრიდან საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე ---.

2017 წლის 28 სექტემბრის განჩინებით საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა დაინიშნა 2017 წლის 17 ოქტომბერს. 2017 წლის 17 ოქტომბერს ჩატარდა მოსამზადებელი სხდომა, რომელიც გადაიდო 2017 წლის 20 ოქტომბერს.

2017 წლის 20 ოქტომბრის სხდომაზე მხარეები მორიგდნენ და მოსამართლე --- საოქმო განჩინებით დაამტკიცა მხარეებს შორის დადებული მორიგების აქტი.

2017 წლის 20 ოქტომბრის განჩინების საფუძველზე საადსრულებო ფურცელი გაიცა 2017 წლის 22 დეკემბერს.

2.2. 2016-2017 წლების სტატისტიკური მონაცემების მიხედვით, მოსამართლე --- 2016 წლის მეორე ნახევარში განსახილველად გადაცემული ჰქონდა დაახლოებით - 678 საქმე, დაასრულა - 250 საქმე (36.9%), 2017 წელს განსახილველად განსახილველად გადაცემული ჰქონდა დაახლოებით - 1205 საქმე, დაასრულა - 930 საქმე (77.1%).

3. მოსამართლე --- ახსნა-განმარტება:

მოსამართლე --- მიერ, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის სამსახურში წარმოდგენილია ახსნა-განმარტება, სადაც საქმის განხილვის გაჭიანურების ძირითად მიზეზად, მოსამართლე განსახილველ საქმეთა სიმრავლეს ასახელებს. კერძოდ, განმარტავს, რომ მას 2016 წლის -- -- უფლებამოსილების ვადის გასვლის გამო,

შეუწყდა სამოსამართლო უფლებამოსილება. 2016 წლის -- -- ის ისევ დაინიშნა მოსამართლედ და ამ თარიღიდან ისევ შეუდგა უფლებამოსილების განხორციელებას. მისთვის საქმეების გასახილველად გადაცემა დაიწყო 2016 წლის აგვისტოს თვიდან. იმავე წლის ნოემბრის თვეში განსახილველად უკვე გადაცემული ქონდა 922 საქმე, რომელთაგანაც, დიდი ნაწილს შეადგენდა 2012-2014 წლის საქმეები. ამდენად, 2015-2016 წლის საქმეებთან შედარებით მოსამართლისათვის პრიორიტეტული იყო იმავე კატეგორიის ჯერ ძველი საქმეების განხილვა. --- აღნიშნავს, რომ მიუხედავად ამ გარემოებისა, 2016 წლის ბოლოსთვის მის მიერ განხილულ საქმეთა რაოდენობამ შეადგინა 286 საქმე.

--- განმარტებით, 2016 წლის აგვისტოდან 2017 წლის ივნისის ჩათვლით განსახილველად გადაეცა 1072 სარჩელი. ამ საქმეებთან დაკავშირებით მოსამართლემ ჩაატარა 524 სხდომა და მიიღო 778 გადაწყვეტილება/განჩინება და ეს იმ ფონზე, რომ არ ყოფილა დარღვეული გადაწყვეტილების/განჩინების დაწერისა და ჩაბარების ვადები და წარმოებაში არსებულ საქმეთა რაოდენობა საშუალოდ 400 საქმეს შეადგენდა.

4. დისციპლინური დევნის შეწყვეტის სამართლებრივი დასაბუთება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს. იმისათვის, რომ დადგინდეს ქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევავსოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

მოცემულ შემთხვევაში, შესაძლოა სახეზე იყოს მოსამართლის მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სამართალდარღვევის, „საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურების“ ფაქტს.

იმისათვის, რომ სრულყოფილად შეფასდეს საჩივრების საფუძველზე გამოკვლეული ფაქტობრივი გარემოებები შეიცავენ თუ არა მოსამართლის მიერ შესაბამისი პუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, აუცილებელია განისაზღვროს, თავისი არსით რას წარმოადგენს - საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება, როდიდან უნდა ჩაითვალოს საქმე გაჭიანურებულად და რას გულისხმობს ტერმინი „უსაფუძვლო“. აღნიშნულ გადაცდომასთან დაკავშირებით, დამატებით განმარტებებს არ გვადლევს შიდა კანონმდებლობა, ამასთან, არც სადისციპლინო კოლეგიისა და სადისციპლინო პალატის არსებული გადაწყვეტილებები იძლევა აღნიშნული საკითხის განზოგადების შესაძლებლობას.

ამდენად, მოსამართლის მიერ საქმის განხილვის შესაძლო უსაფუძვლო გაჭიანურებაზე მსჯელობისას აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ადამიანის უფლებათა ევროპული

კონვენციის მე-6 მუხლს (რომელიც მოიცავს სამართლიანი სასამართლოს მიერ საქმის გონივრულ ვადაში განხილვის უფლებას) და იმ კრიტერიუმებს, რასაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო იყენებს მე-6 მუხლის დარღვევის დადგენის დროს (საქმის განხილვის გონივრული ვადის დარღვევის გამო).

ამასთან, საქმის განხილვის დაწყების შემდეგ იყო თუ არა საქმის განხილვის ვადები არაგონივრული სასურველია შეფასდეს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს სასამართლო პრაქტიკით დადგენილი კრიტერიუმების შესაბამისად, კერძოდ, ეს კრიტერიუმებია: 1) საქმის სირთულე, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს, როგორც საქმის ფაქტობრივ, ისე სამართლებრივ სირთულესთან (*Katte Klitsche de la Grande v. Italy*, 55; *Papachelas v. Greece*, 39); რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს რამდენიმე მხარის საქმეში ჩაბმასთან (*H. V. United Kingdom*, 72); მტკიცებულებების გამოკვლევასთან (*Human v. Poland*, 63) და ა.შ. ამასთან, იმ შემთხვევაშიც როდესაც საქმე თავისი არსით სირთულით არ ხასიათდება, თუმცა ეროვნული კანონმდებლობა არ არის ნათელი ამ გარემოებამაც შეიძლება საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება გამოიწვიოს (*Lupeni Greeck Catholic Parish and others v. Romania*, 150); 2) მხარეთა მოქმედებები, რაც გულისხმობს მაგალითად, ადვოკატთა ხშირ ცვლილებას (*Koenig v. Germany*, 103), შუამდგომლობებს, რომელიც გამიზნულია პროცესის გასაჭიანურებლად, ან უბრალოდ დაკავშირებულია გარკვეულ ვადებთან (*Acquaviva v. France*, 61), ასევე სხვა მოქმედებები, რომელიც უკავშირდება საქმის განხილვის ვადის გაგრძელებას; 3) საქმის განმხილველი მოსამართლის მოქმედებები, ყურადღება უნდა მიექცეს ხანგრძლივი დროის განმავლობაში მოსამართლის მიერ საპროცესო მოქმედების შეუსრულებლობას/ჩაუტარებლობას (*Pafitis and others v. Greece*; 93; *Tiece v. San Marino*; 31; *Suermeli v. Germany*, 129.)

თუმცა, აქვე ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით საქმის განხილვის ვადა იყო გონივრული თუ არა უნდა შეფასდეს ყოველ საქმეზე ინდივიდუალურად, საქმის კონკრეტული გარემოებების გათვალისწინებით (*Frydlender v. France*, 43) და ერთიანობაში ყველა საპროცესო მოქმედების მხედველობაში მიღების შედეგად (*Koenig v. Germany*; 98).

დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასებისას ასევე ყურადღება უნდა მიექცეს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით განსაზღვრულ საქმის განხილვის შესაბამის ვადებს.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სასამართლო სამოქალაქო საქმეს განიხილავს განცხადების მიღებიდან არაუგვიანეს 2 თვისა. განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეზე, მისი განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით, ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 5 თვისა, გარდა ალიმენტის გადახდევინების, დასახიჩრებით ან ჯანმრთელობის სხვა დაზიანებით ან მარჩენალის

სიკვდილით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურების, შრომითი ურთიერთობებიდან, „საცხოვრებელი სადგომით სარგებლობისას წარმოშობილი ურთიერთობების შესახებ“ საქართველოს კანონიდან გამომდინარე მოთხოვნებისა და უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმეებისა, რომლებიც განხილული უნდა იქნეს არაუგვიანეს 1 თვისა. ამასთან, ამავე მუხლის მე-3¹ პუნქტის თანახმად, ამავე კოდექსის 184-ე მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, სამოქალაქო საქმეები განიხილება მოპასუხისათვის გზავნილის ჩაბარების დამადასტურებელი დოკუმენტის სასამართლოში წარდგენიდან ან მოპასუხისათვის გზავნილის საჯარო შეტყობინებით ჩაბარებიდან არა უგვიანეს 45 დღისა, ხოლო განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეებზე განხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არა უმეტეს 60 დღისა.

2016 წლის 25 ოქტომბრიდან 2017 წლის 20 ივნისამდე საქმეს განიხილავდა მოსამართლე ---. აღსანიშნავია ის ფაქტი, რომ მისთვის საქმის გადაცემის დროისათვის, საქმის განხილვა მიმდინარეობდა 1 წელზე და 20 დღეზე მეტი ხნის განმავლობაში. დარღვეული იყო არა მარტო სამოქალაქო საქმის განხილვისათვის საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებული 2 თვიანი ვადა, არამედ ის 5 თვიანი ვადაც, რომელიც გათვალისწინებულია რთული კატეგორიის საქმეებისთვის.

ყურადღება უნდა მიექცეს იმ შუამდგომლობებს, რომლებიც საქმის განხილვის პროცესში დააყენეს მხარეებმა და ასევე, რა საპროცესო მოქმედებები განხორციელდა მოსამართლის მიერ.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ მოსამართლის ახსნა-განმარტების და მისი დატვირთულობის გათვალისწინებით მიიჩნია, რომ განსახილველ შემთხვევაში არ დგინდება საქმის განხილვის განზრახ ბრალეულად გაჭიანურების შემთხვევა. არსებულ მოცემულობაში, საპროცესო ვადის დარღვევა განაპირობა მოსამართლის წარმოებაში არსებულმა საქმეთა სიმრავლემ და იმ ობიექტურმა ხელშემშლელმა გარემოებებმა, რაზედაც მოსამართლე ახსნა-განმარტებაში მიუთითებს.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დისციპლინურ საქმეზე მოკვლეული ფაქტობრივი/სამართლებრივი გარემოებების, მოსამართლის ახსნა-განმარტების შეფასებისა და გადაწყვეტილების მიღების დროს, უპირველესად გაითვალისწინა მოსამართლის საქმეთა დატვირთვა, როგორც ობიექტური

ხელშემშლელი გარემოება და 2018 წლის 08 ოქტომბრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე საკითხის განხილვაში მონაწილე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 12 წევრთაგან 12 ხმით, სრული შემადგენლობის 2/3-ის უმრავლესობა) მიიღო გადაწყვეტილება, მოსამართლის მიმართ დისციპლინური დევნის შეწყვეტის თაობაზე.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით, 75¹³ მუხლის პირველი პუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

--- 2017 წლის 13 ივლისის --- საჩივრის საფუძველზე მოსამართლე --- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური დევნა.

გიორგი მიქაუტაძე

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**